

pravnomočna sodba v določeni zadevi s področja davčnih sporov, če se nanaša na bistveno vprašanje, ki je skupno drugim zadevam, v tem delu zavezujoča, tudi če je bila izdana v zvezi z drugim davčnim obdobjem?“

dodeli nadomestilo, v katerem se upošteva delovno dobo in dobo plačevanja prispevkov v državi tipa A (Belgiji)?

(¹) Uredba Sveta (EGS) št. 1408/71 z dne 14. junija 1971 o uporabi sistemov socialne varnosti za zaposlene osebe in njihove družinske člane, ki se gibljejo v Skupnosti (UL L 149, str. 2), kot je bila spremenjena.

Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Tribunal du travail de Nivelles (Belgija) 8. januarja 2008 – Kitty Leyman proti Institut national d'assurance maladie-invalidité (I.N.A.M.I.)

(Zadeva C-3/08)

(2008/C 79/27)

Jezik postopka: francoščina

Predložitveno sodišče

Tribunal du travail de Nivelles

Stranki v postopku v glavni stvari

Tožeča stranka: Kitty Leyman

Tožena stranka: Institut national d'assurance maladie-invalidité (I.N.A.M.I.)

Vprašani za predhodno odločanje

1. Ali sta člen 40(3)(b) Uredbe (EGS) št. 1408/71 (¹) in člen 93 usklajenih zakonov z dne 14. julija 1994 o zdravstvenem zavarovanju in nadomestilih v nasprotju s členom 18 ES, ker ne dovoljujeta, da se delavcu, ki prebiva in dela v državi tipa A (v tem primeru Belgiji) in se nato preseli v državo tipa B (v tem primeru Veliko vojvodstvo Luksemburg), v prvem letu nezmožnosti za delo dodeli nadomestilo, v katerem se upošteva delovno dobo in dobo plačevanja prispevkov v državi tipa A (Belgiji)?
2. Ali sta člen 40(3)(b) Uredbe (EGS) št. 1408/71 in člen 93 usklajenih zakonov z dne 14. julija 1994 o zdravstvenem zavarovanju in nadomestilih v nasprotju s členom 18 ES, ker naj bi delavca, ki prebiva in dela v državi tipa A (v tem primeru Belgiji) in se nato preseli v državo tipa B (v tem primeru Veliko vojvodstvo Luksemburg) ter tako izvršuje pravico do prostega gibanja, diskriminirala, s tem da ne dovoljujeta, da se mu v prvem letu nezmožnosti za delo

Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Verwaltungsgerichtshof Baden-Württemberg (Nemčija) 4. januarja 2008 – Michael Mario Karl Kerner proti Land Baden-Württemberg

(Zadeva C-4/08)

(2008/C 79/28)

Jezik postopka: nemščina

Predložitveno sodišče

Verwaltungsgerichtshof Baden-Württemberg

Stranki v postopku v glavni stvari

Tožeča stranka: Michael Mario Karl Kerner

Tožena stranka: Land Baden-Württemberg

Vprašani za predhodno odločanje

1. Ali člen 8 Direktive Sveta z dne 29. julija 1991 o vozniških dovoljenjih (¹) nasprotuje uporabi določbe nacionalnega prava, ki v primerih predhodnega odvzema vozniškega dovoljenja v državi prebivališča omogoča priznanje vozniškega dovoljenja, izdanega v drugi državi članici pod pogojem, da se dokaže, da okoliščine, ki so prvotno privedle do odvzema vozniškega dovoljenja, ne obstajajo več, kadar
 - priznanje tega vozniškega dovoljenja ni v interesu uresničevanja temeljne svoboščine prostega gibanja državljanov Unije,
 - je bilo vozniško dovoljenje v drugi državi članici izdano z očitno kršitvijo določb te direktive (zahteva prebivališča),
 - je država članica, ki izda dovoljenje, pri izdaji vozniškega dovoljenja sama očitno morala vedeti za kršitev določb direktive,
 - država članica, ki izda dovoljenje, na podlagi podatkov države članice prebivališča na splošno zavrne razveljavitev vozniškega dovoljenja, ki je bilo izdano s kršitvijo prava Skupnosti,

- je zadevna oseba nezakonito pridobila vozniško dovoljenje v drugi državi članici, da bi se izognila predpisom države članice prebivališča, ki so odločilni za ponovno izdajo vozniškega dovoljenja, in bi morala država članica, ki izdaja vozniško dovoljenje, poznati to pravno kršitev
- in kadar zdravniški pregled sposobnosti za vožnjo zadevne osebe, ki se ob poznavanju razlogov prvotnega odvzema vozniškega dovoljenja opravi pred izdajo vozniškega dovoljenja v državi članici, ki izda vozniško dovoljenje, očitno ni izpolnil zahtev, ki bi jih moral glede na razloge, ki so bili odločilni za prejšnji odvzem vozniškega dovoljenja, tako da pomeni nadaljnja udeležba zadevne osebe v prometu znatno nevarnost za življenje in telesno integriteto drugih udeležencev v prometu?

V primeru pritrdilnega odgovora na prvo vprašanje:

2. Ali je treba člen 8(2) Direktive 91/439/EGS razlagati tako, da mora država članica prebivališča, kadar obstajajo okoliščine, opisane v prvem vprašanju, priznati vozniško dovoljenje, ki je bilo izdano v drugi državi članici, tako da je imetnik načelno upravičen voziti motorna vozila na lastnem nacionalnem ozemlju, država članica prebivališča pa je v interesu varnosti v prometu za varstvo pred znatno nevarnostjo, ki jo predstavlja imetnik tega vozniškega dovoljenja, vsaj pooblaščen, da preveri njegovo sposobnost za vožnjo glede na tiste okoliščine, ki so prej privedle do odvzema vozniškega dovoljenja v državi članici prebivališča, in ki jih zaradi poznejše izdaje vozniškega dovoljenja v drugi državi članici Evropske unije ni mogoče obravnavati kot presežene?

⁽¹⁾ UL L 237, str. 1.

Tožba, vložena 9. januarja 2008 – Komisija Evropskih skupnosti proti Republiki Finski

(Zadeva C-10/08)

(2008/C 79/29)

Jezik postopka: finski

Stranki

Tožeča stranka: Komisija Evropskih skupnosti (zastopnika: I. Koskinen in D. Triantafyllou)

Tožena stranka: Republika Finska

Predlogi tožeče stranke

Tožeča stranka predlaga:

- Naj se ugotovi, da Republika Finska ni izpolnila niti obveznosti iz člena 90 ES, s tem da je ohranila v veljavi člen 5 Autoverolaki (zakon o davku na motorna vozila) in člen 102(1), točka 4, Arvonlisäverolaki (zakon o davku na dodano vrednost), na podlagi katerih je v okviru davka na motorna vozila uporabila za motorna vozila, ki so stara manj kot tri mesece, enak znesek davka kot za nova motorna vozila, za motorna vozila, stara manj kot šest mesecev, pa je uporabila lestvico, po kateri se vrednost vozila v primerih, ko se ugotovi, da na finskem trgu ne obstajajo nobena enakovrstna vozila, zmanjša za 0,8 % na mesec, niti obveznosti iz člena 17(1) in (2) Šeste direktive Sveta 77/388/EGS ⁽¹⁾, v novi različici v členih 167 in 168 Direktive Sveta 2006/112/ES ⁽²⁾, s tem da je Finska dopustila odbitek davka v skladu s členom 5 Autoverolaki od davka na dodano vrednost, ki ga je treba plačati na prodajo;
- Republiki Finski naj se naloži plačilo stroškov.

Tožbeni razlogi in bistvene trditve

Ker naj bi bil uvoznik motornega vozila na Finskem zavezanec za davek na dodano vrednost, bi moral v skladu s členom 5 Autoverolaki plačati carinskim organom davek na dodano vrednost, naložen na davek na motorna vozila; ker pa bi lahko v skladu s členom 102(1), točka 4, Arvonlisäverolaki odbil davek na dodano vrednost, ki ga je treba plačati za prodajo, naj v vrednosti motornega vozila ne bi ostal noben davek na dodano vrednost, naložen na davek na motorna vozila. Odbiti davek na dodano vrednost, naložen na davek na motorna vozila, se ne prevali na potrošnika. Ko fizična oseba prvič registrira motorno vozilo na Finskem, mora carinskim organom prav tako plačati davek na dodano vrednost, naložen na davek na motorna vozila, vendar pa ga ne more odbiti. Ta sistem, ki razlikuje med prodajo v okviru gospodarske dejavnosti zavezanca za davek na dodano vrednost, ki je predmet davka na dodano vrednost, na različnih stopnjah trgovanja in pridobitvijo končnega potrošnika v drugih državah članicah, pomeni, da naj bi bil davek na dodano vrednost, naložen na davek na motorna vozila, ki se naloži na motorno vozilo, ki ga je fizična pridobila v drugi državi članici in ga prvič registrirala na Finskem, verjetno višji kot pa preostali davek na dodano vrednost, naložen na davek na motorna vozila, na vrednost enakega rabljenega motornega vozila, ki je bil na Finskem že registriran, če bi bili davčni zavezanci za davek na motorna vozila zavezani tudi za davek na dodano vrednost in bi bilo motorno vozilo prodano v okviru gospodarske dejavnosti, ki je predmet davka na dodano vrednost, saj v zadnjem navedenem primeru – zaradi popolnega odbitka – vrednost motornega vozila ne vsebuje nobenega davka na dodano vrednost, naloženega na davek na motorna vozila, in je v nasprotju s členom 90 Pogodbe ES.

Sodišče je zadevi Siilin, C-101/00, ugotovilo, da davek na dodano vrednost, naložen na davek na motorna vozila, ni davek na dodano vrednost v smislu Šeste direktive. Pravica iz finskega Arvonlisäverolaki, da se lahko davek na dodano vrednost, naložen na davek na motorna vozila, v okviru gospodarske dejavnosti, ki je predmet davka na dodano vrednost, odbije od davka na dodano vrednost, krši Šesto direktivo 77/388/EGS, v skladu s katero se lahko le davek na dodano vrednost odbije od davka na dodano vrednost.